

[Ministeren for skatter og afgifter]

fru Aase Olesen erkendte, at der her er tale om et princip, og det påskønner jeg. Det er ikke for at være polemisk, men jeg vil gerne have lov at spørge fru Aase Olesen: Hvad er et sådant princip værd i penge? Fru Aase Olesen nævnte tallet 260 mill. kr. Ja men det lyder imponerende, det er, fru Aase Olesen, mindre end 2 promille af de skatter, vi opkræver. Er det det, et princip er værd? At man opgiver et retssikkerhedsprincip, som folketinget selv har vedtaget, for noget, der er mindre end 2 promille?

Lad mig her tilføje, at hr. Stavads eksempler på, om den, der tjener 1 mill. kr., og den, der tjener 500.000 kr., var pudsigt sådan en fredag, hvor vi åbner sæsonen, men det har ikke noget med virkeligheden at gøre. Det er jo ikke det, der er retssikkerhedsprincipets kerne. Her er der tale om, at det skrå skatteloft medfører, at den tilfældige omstændighed, at en person bor i en kommune med en ganske speciel høj kommunal beskatning, kommer til at betale den samme skat, som han ville have betalt, hvis han boede i en anden kommune, der havde fastsat deres udskrivningsprocent på en anden måde. Der er ikke tale om den, der tjener en million kr. – og så er vi lige ved at sætte navn på, for vi har altså ikke så forfærdelig mange af dem i systemet – men der er tale om, at et retssikkerhedsprincip ikke har den store interesse for de få folk, der tjener de store indtægter. Et retssikkerhedsprincip har stor interesse for den jævne mand, som ikke kan klare sig på anden måde end ved at stole på de love, folketinget vedtager, og det er lige præcis det centrale i den diskussion.

Men jeg har forstået, at der var tilslutning fra regeringspartierne, og at der også var tilslutning fra nogle af partierne til udskrivningsloven, men med visse betingelser. Det er klart, at vi må se på disse betingelser, når vi drøfter spørgsmålet i udvalget, og jeg er da villig til at forhandle om disse betingelser. Jeg er da også ganske enig med fru Aase Olesen i det, der lå i hendes bemærkning: regeringen er ikke en flertalsregering, og der er intet parti, der er et flertalsparti, så det virker også sådan lidt komisk, at nogen ligefrem vil diktere regeringen, hvad man skal gøre i en bestemt situation, hvilke synspunkter man skal anlægge. Men, all right, det får man jo lejlighed til at prøve sig frem med,

når vi skal drøfte denne sag i skatte- og afgiftsudvalget.

Hr. Stavad nævnte et spørgsmål, som jeg gerne vil have lov at berigtige. Hr. Stavad sagde sådan lidt hånligt, at regeringen forsøger at fjerne en akut vanskelighed for folketingets arbejde ved den nye regel, vi foreslår, den nye § 4, stk. 2, der går ud på, at såfremt reguleringstallet for et år ikke er fastsat ved lov senest den 1. juli forud for årets begyndelse, så reguleres indkomstbeløbet i stedet efter reguleringstallet for det forudgående år. Nu synes jeg ikke, det er en dårlig ting at beskyldte en regering for, at den forsøger at løse nogle af de problemer, der opstår i et vanskeligt sammensat folketing, men sagen er jo den, at udskrivningsloven, som den foreligger i dag, indeholder en automatisk regulering af tallene, som jo slet ikke kræver folketingets medvirken. Derfor behøver man ikke nogen klausul om, hvad der sker, hvis det ikke lykkes folketinget at vedtage noget som helst, for folketinget skal ikke vedtage noget som helst. Men med det forslag, der nu foreligger om ændring af § 4, afskaffer vi jo den automatiske regulering og overlader det til folketinget for hvert år at fastsætte et reguleringstal. Så hører det bare med til god, ordentlig lovgivning, at man også forudser den situation, som jo kan opstå, at folketinget et eller andet år, måske på grund af udskrivning af valg i utide eller noget i den retning, ikke har fået vedtaget et nyt reguleringstal; derfor har vi denne bestemmelse. Der er ikke noget mystisk i det.

Som sagt takker jeg for den almindelige tilslutning, der er til lovgivningens principper, både til lovforslag nr. L 2 og L 3. De indvendinger, der har været, hvoraf nogle jo har været små og ubetydelige, men andre vel nok så centrale, vil vi diskutere i udvalget.

Stavad (S):

Skatteministeren sagde, at det ikke var regeringens opfattelse, at landets problemer skulle løses via yderligere skatter. Det mener jeg nu at regeringen selv har dementeret med den måde, man har foretaget det, man kalder besparelser på i det kommende år, hvor vi da må kunne blive enige om, hr. skatteminister, at i hvert fald ca. 60 pct. af dem er yderligere indtægter. Jeg sagde i min ordførertale, at det var den del af regeringens politik, som vi